

הוצאת הקיבוץ המאוחד
תשכ"ז = 12. 66
התנועה הראשית

רשומות

1

קובץ התקנות

1 בדצמבר 1966

1964

י"ח בכסלו תשכ"ז

עמוד

468	תקנות הארכיונים (עיון בחומר ארכיוני המופקד בגנוך), תשכ"ז—1966
470	תקנות המקרקעין (סדרי רישום) (תיקון), תשכ"ז—1966
470	תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח) (תיקון), תשכ"ז—1966
	תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשכ"ז—1966
471	
472	תקנות הביטוח הלאומי (היוון) (תיקון), תשכ"ז—1966
473	תקנות הגנת השכר (עיקול, העברה ושעבוד) (תיקון), תשכ"ז—1966
473	תקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנוזקים) (תיקון), תשכ"ז—1966
474	תקנות בריאות העם (צבעים במזון) (תיקון), תשכ"ז—1966
475	צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז) (תיקון), תשכ"ז—1966
476	אכרזות גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים) (מס' 3) (תיקון), תשכ"ז—1966
476	תקנון מכון התקנים הישראלי (תיקון), תשכ"ז—1966
477	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סויר), תשכ"ז—1966
478	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים—רופאים, עולות—רופאות) (מס' 2), תשכ"ז—1966

מדור לשלטון מקומי

479	חוק עזר לאור-עקיבא (עגלות), תשכ"ז—1966
485	חוק עזר לנוה-אפרים-מונוסון (אספקת מים), תשכ"ז—1966
492	חוק עזר לפקעין (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ז—1966
	תיקון טעות

חוק הארכיונים, תשט"ו—1955

תקנות בדבר עיון בחומר ארכיוני המופקד בגנזך

בתוקף הסמכות לפי סעיפים 10, 11 ו-18 לחוק הארכיונים, תשט"ו—1955¹, שהועברה אלי², ולאחר התייעצות במועצת הארכיונים העליונה, אני מתקין תקנות אלה:

1. הרוצה לעיין בחומר ארכיוני (להלן — חומר) המופקד בגנזך, יגיש לגנז בקשה בכתב שתומה על ידי, ויפרט בה את פרטי החומר המבוקש לעיון.

סדרי בקשה
לעיון בחומר
ארכיוני

2. (א) חומר ניתן לעיון בגנזך בלבד ובשעות העבודה הנהוגות בו.
(ב) הגנז רשאי להעביר חומר לארכיונים ציבוריים לצורך עיון בו.

מקום העיון
בחומר ארכיוני

3. המעיין בחומר המופקד בגנזך —

שמירה
על החומר
הארכיוני

(1) לא יגרום קרע כלשהו בגוף החומר;

(2) לא ישנה את סדר החומר;

(3) לא ירשום או ימחק בחומר, לרבות אמצעי החיפוש המתייחסים אליו, סימנים כלשהם, הערות או תוספות הן בגוף התעודות או בשוליהן והן על גביהן או על גבי התיקים, לא יצמיד לחומר סימניות, מהדקים או כל גוף זר אחר ולא ילכלך את החומר;

(4) לא יכניס לתוך תיק של חומר כל דבר שבכתב;

(5) לא יוציא את החומר מרשות הגנזך ולא יוציא מתוך החומר דף, תרשים, מפה, תמונה, מעטפה, בול או חלק אחר של החומר.

4. (א) הגנז רשאי לקבוע סדרי עיון מיוחדים לגבי חומר אשר העיון בו עשוי לגרום נזק לחומר.
(ב) במקום החומר המקורי רשאי הגנז להעביר צילומים מן החומר לעיון הקהל בגנזך או בכל מקום אחר, אם ראה צורך בכך לשם שמירה על שלמות החומר.

סדרים מיוחדים

5. הגנז רשאי לדחות את מועד העיון בחומר במקרים אלה:

דחיית
מועד העיון

(1) החומר נמסר אותה שעה לעיונם של אחרים;

(2) החומר טרם סודר ונרשם;

(3) החומר דרוש אותה שעה לעבודתו הפנימית של הגנזך או מפקיד החומר;

(4) אין גישה לחומר מסיבות טכניות.

6. (א) היה העיון בחומר מותנה בתנאים לגבי השימוש בו, העתקתו, פרסומו כולו או חלקו, או כל טיפול אחר בו על ידי מעיין, יודיע הגנז למעיין כי החומר נמסר לעיון בכפוף לתנאים ויפרטם.
(ב) נמסר לעיון מידגם סטטיסטי של חומר שבוער, לא יועתק ולא יפורסם שמו של אדם הנזכר בחומר או פרטים שיביאו לזיהויו.
(ג) אין במתן הרשות על ידי הגנז לפי תקנה זו כדי לפגוע בזכותו של אדם או כדי לגרוע מחובתו של אדם לפי כל דין אחר.

עיון בתנאים
לגבי פרסום
והעתקה

¹ ס"ח 171, תשט"ו, עמ' 14; ס"ח 431, תשכ"ד, עמ' 144.
² י"פ 407, תשט"ו, עמ' 639.

7. (א) חומר שזכות העיון בו הוגבלה לפי הסוג שצויין בטור א' של התוספת, לא יימסר על ידי הגנז לעיון הקהל, אם לא עברה על החומר התקופה הנקובה בטור ב' לצד אותו סוג.

(ב) הוראות תקנת משנה (א) לא יחולו על חומר שהוא רישום דיונים שהתנהלו בדלתיים פתוחות ועל חומר שנועד לקהל ומפורסם בדפוס או בשכפול ועל מידגם סטטיסטי של חומר שברער.

אי תחילה

8. הוראות תקנות אלה לא יחולו על —

- (1) חומר שזכות העיון בו הוגבלה על פי חוק או על פי הסכם ;
- (2) חומר שצויין כסודי או חשאי על ידי הגנז ;
- (3) חומר שהופקד על ידי מוסד ממוסדות המדינה או רשות מקומית והמבקש לעיין בו הוא נציג או מורשה של המוסד או הרשות המקומית או של מוסד שירש את מקומו של המוסד האמור.

9. העובר על הוראה מהוראות תקנה 3 או תקנה 6(ב), או המפר תנאי שהודע לו על פי תקנה 6(א), דינו — קנס חמש מאות לירות.

10. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הארכיונים (עיון בחומר ארכיוני המופקד בגנזך)“, השם תשכ"ז—1966.

תוספת

(תקנה 7)

חומר ארכיוני שזכות העיון בו מוגבלת

טור א'	טור ב'
1. חומר ארכיוני מינהלי או מקצועי של משרד ממשלתי	20 שנה
2. חומר ארכיוני של משרד ממשלתי בעניני חוץ ובטחון	30 שנה
3. חומר ארכיוני בענייני חוץ ובטחון של משרד הבטחון, של צבא הגנה לישראל או של שלוחה אחרת של מערכת הבטחון	50 שנה
4. תיק פרט ומסמכים אישיים	50 שנה
5. חומר ארכיוני של רשות מקומית	20 שנה

ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966)

(חמ 78346)

לוי אשכול
ראש הממשלה

6/8/2017

פקודת העברת קרקעות

תקנות בדבר רישומים בפנקסי המקרקעין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לפקודת העברת קרקעות¹, וסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 25 לתקנות המקרקעין (סדרי רישום), תש"ד—1960³; בתקנה משנה (א) — (1) אחרי „על פי בקשת הרשות המקומית שבתחום שיפוטה נמצאים מקרקעין פלונים" יבוא „או על פי בקשת מפקד הגא מחוזי"; (2) במקום „על פי בקשת הרשות המקומית או מפקד הגא מחוזי" יבוא „על פי בקשת הרשות המקומית, ראש הגא, מפקד הגא מחוזי".
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות המקרקעין (סדרי רישום) (תיקון), תשכ"ז—1966".

תיקון תקנה 25

השם

י ע ק ב ש' ש פ י ר א
שר המשפטים

ט' בכסלו תשכ"ז (22 בנובמבר 1966)
(חמ 7034)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק פ"א, עמ' 855.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 900, תש"ד, עמ' 904; ק"ת 1758, תשכ"ה, עמ' 2553.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר תשלום דמי-ביטוח וגבייתם

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 39 (ג) ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנה 4 לתקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי ביטוח), תשי"ד—1954² (להלן — התקנות העיקריות) — בטלה.
2. בתקנה 5 לתקנות העיקריות, במקום „לענין הסעיפים 37 ו-38 לחוק" יבוא „לענין סעיפים 37, 37א ו-38 לחוק".
3. בתקנה 8 לתקנות העיקריות, בתקנה משנה (א), במקום „בדבר השכר ששילם" יבוא „בדבר השכר המשתלם".
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (גביית דמי-ביטוח) (תיקון), תשכ"ז—1966".

ביטול תקנה 4

תיקון תקנה 6

תיקון תקנה 8

השם

י ג א ל א ל ון
שר העבודה

א' בכסלו תשכ"ז (14 בנובמבר 1966)
(חמ 75033)

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 461, תשכ"ה, עמ' 208.
² ק"ת 440, תשי"ד, עמ' 649; ק"ת 969, תש"ד, עמ' 390; ק"ת 1787, תשכ"ו, עמ' 116.

חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953

תקנות בדבר תשלום דמי-ביטוח במקרים מיוחדים

בחוק סמכותי לפי סעיפים 40א ו-115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי"ד—1953,¹ אני מתקין תקנות אלה:

1. אחרי תקנה 6 לתקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי-ביטוח), תשי"ד—1957² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:

ה"חשוב הכנסתו של עובד-לשעה שמעבידו חייב בתשלום דמי-ביטוח בעדו תחושב לפי השכר הממשי המגיע לעובד-לשעה בעד עבודתו אצל אותו מעביד".

2. בתקנה 7 לתקנות העיקריות, בסוף תקנת משנה (א) יבוא:
"ובלבד שנוכה לפי סעיף 40(ב) לחוק אף מאותה הכנסה שאינה עולה על המקסימום".

3. אחרי תקנה 11ב לתקנות העיקריות יבוא:
"מבוסס שהוא 11ג. (א) בתקנה זו — תלמיד

(1) "תלמיד" ו-"שנת לימודים" — כמשמעותם בחוק שירות מילואים (תגמולים), תשי"ט—1959 (נוסח משולב)³;
(2) "מכללה" — מוסד להשכלה כמשמעותו בחוק האמור בפסקה (1), שבו נרשם התלמיד.

(ב) תלמיד מבוסס ישלם דמי ביטוח באמצעות המכללה, בסך 12 לירות לכל שנת לימודים, החל משנת הלימודים תשכ"ז.

(ג) מועד התשלום האמור בתקנת משנה (ב) ייקבע על ידי המכללה בכפוף להוראות תקנת-משנה (ד).

(ד) המכללה תקבל את התשלום האמור בתקנת-משנה (ב) ותעבירו למוסד תוך שלושה חדשים מתחילת שנת הלימודים או תוך שבועיים מתאריך רישום התלמיד במכללה — הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ה) המכללה תצרף לתשלום האמור רשימת שמות התלמידים שלגביהם בוצע התשלום; מספר זהותו של כל תלמיד יצויין ברשימה לצד שמו.

(ו) אדם שחדל להיות תלמיד תוך שנת הלימודים יודיע על כך בכתב למכללה תוך שבעה ימים מיום חדלו להיות תלמיד כאמור והמכללה תעביר מיד הודעה זו למוסד.

¹ ס"ח 137, תשי"ד, עמ' 6; ס"ח 456, תשכ"ה, עמ' 130; ס"ח 483, תשכ"ו, עמ' 74.
² ק"ת 739, תשי"ה, עמ' 60; ק"ת 1861, תשכ"ו, עמ' 1044.
³ ס"ח 298, תשי"ט, עמ' 306.

(ז) אדם שהיה לתלמיד או שחדל להיות תלמיד בתוך שנת לימודים, יחזיר לו המוסד אותו חלק מהתשלום שבעד חדשים מלאים בהם לא היה תלמיד באותה שנת לימודים (להלן בתקנה זו — התשלום החלקי) ובלבד שקיים אחד מאלה:

(1) אם היה לתלמיד לאחר תחילת שנת הלימודים — הציג בפני המוסד אישור על כך מאת המכללה;

(2) אם חדל להיות תלמיד — מילא חובת ההודעה כאמור בתקנת-משנה (1).

(ח) אדם כאמור בתקנת-משנה (ז) יגיש בקשתו למוסד להחזרת התשלום החלקי תוך שלושה חדשים מתום שנת הלימודים והמוסד יחזיר לו את התשלום החלקי תוך ששה חדשים מתאריך קבלת הבקשה, אולם רשאי המוסד לקזז סכום זה — כולו או מקצתו — כנגד חוב דמי הביטוח של התלמיד.

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (הוראות מיוחדות בדבר תשלום דמי ביטוח) (תיקון), תשכ״ז—1966”.

השם

א' בכסלו תשכ״ז (14 בנובמבר 1966)
(חמ 750813)

יגאל אלון
שר העבודה

חוק הביטוח הלאומי, תשי״ד—1953

תקנות בדבר הויון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 115 לחוק הביטוח הלאומי, תשי״ד—1953, וסעיף 6 לתוספת החמישית לחוק, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 8 לתקנות הביטוח הלאומי (הויון), תשי״ז—1957, בתקנת משנה (ב), במקום „לא יפחת מהמכפלה של הקיצבה השנתית ב־5.883” יבוא „לא יקטן מההפרש שבין המכפלה של הקיצבה השנתית ב־5.9 לבין סך־כל הקיצבאות כתוצאה מנכות שאינה לזמן מוגבל או שדרגתה אינה זמנית ששולמו לנכה בין כשיעורין ובין כסכום מהוון עד מועד ההויון עקב אותו מאורע”.

תיקון תקנה 8

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הביטוח הלאומי (הויון) (תיקון), תשכ״ז—1966”.

השם

א' בכסלו תשכ״ז (14 בנובמבר 1966)
(חמ 750809)

יגאל אלון
שר העבודה

¹ ס״ח 137, תשי״ד, עמ' 6; ס״ח 456, תשכ״ח, עמ' 180.
² ק״ח 725, תשי״ז, עמ' 1799; ק״ח 1814, תשכ״ו, עמ' 538.

חוק הגנת השכר, תשי"ח—1958

תקנות בדבר עיקול, העברה ושעבוד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 8 לחוק הגנת השכר, תשי"ח—1958¹, ובאישור ועדת העבודה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום תקנה 1 לתקנות הגנת השכר (עיקול, העברה ושעבוד), תשכ"ג—1962² (להלן — התקנות העיקריות), יבוא:
"שכר חדשי" 1. הסכום הנקוב בסעיף 8(א) לחוק יוגדל למאתיים ושבעים לירות."
2. במקום תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא:
"שכר יומי" 2. החלק משכר העבודה היומי שאינו ניתן לעיקול, להעברה או לשעבוד הוא עשר לירות."
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הגנת השכר (עיקול, העברה ושעבוד) (תיקון), תשכ"ז—השם
1966".

א' בכסלו תשכ"ז (14 בנובמבר 1966)
(חמ 75243)

יגאל א לון
שר העבודה

¹ ס"ח 247, תשי"ח, עמ' 86.
² ק"ח 1392, תשכ"ג, עמ' 290.

חוק שירותי הסעד, תשי"ח—1958

תקנות בדבר דרכי טיפול בנזקקים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 13 לחוק שירותי הסעד, תשי"ח—1958¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 4 לתקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנזקקים), תש"ך—1960², בפסקה (2), במקום "ועדיין לא עברו שנים עשר חדשים" יבוא "ועדיין לא חלף התאריך 31 במרס בשנית".
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירותי הסעד (דרכי טיפול בנזקקים) (תיקון), תשכ"ז—השם
1966".

ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966)
(חמ 78022)

יוסף בורג
שר הסעד

¹ ס"ח 249, תשי"ח, עמ' 103.
² ק"ח 1014, תש"ך, עמ' 1150.

פקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935

תקנות בדבר חמרי צבע במזון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות העם (תקנות בענין צרכי מזון), 1935, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות בריאות העם (צבעים במזון), תשכ"ג—1963, בסעיף "א", צבעים אנאורגניים, לאחר הפרט "צבע אנאורגני מס' 4" יבוא:

Aluminium	— חמרן
Silver	— כסף

ובלבד שלא יכילו צבע אנאורגני מס' 5 וצבע אנאורגני מס' 6 —

(1) יותר מ־2 חלקים למליון של ארסן
או 10 חלקים למליון של עופרת

(2) את היסודות הבאים:

Cadmium	— קדמיום
Mercury	— כספית
Selenium	— סלן
Tellurium	— טלור
Thallium	— תליום
Uranium	— אורן

(3) את התרכובות הבאות:
— כרומטים
— בריום מסיס במים

2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות בריאות העם (צבעים במזון) (תיקון), תשכ"ז—1966".

נחאשר.
המנהל הכללי של משרד הבריאות
(חמ 77358)

ישראל ברזילי
שר הבריאות

¹ ע"ר 1035, תוס' 1 מס' 498, עמ' 53; ס"ח 352, תשכ"ב, עמ' 7.
² ק"ח 1467, תשכ"ג, עמ' 1737; ק"ה 1788, תשכ"ו, עמ' 141.

חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957

צו בדבר הקמת רשות ניקוז

בתוקף סמכותי לפי סעיף 11 לחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, תשי"ח—1957,¹ ולאחר התייעצות עם שר הפנים, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז), תש"ך—1960,² תיקון התוספת בטור ג' —

(1) בפרט 2, בחלק „א) נציגי הרשויות המקומיות“, במקום פסקאות 4 עד 8 יבוא:

„4. מועצה מקומית קרית-אחא 2

5. מועצה מקומית נשר 1

6. מועצה מקומית קרית ביאליק 1

7. מועצה מקומית רכסים 1“;

(2) בפרט 6, בחלק „א) נציגי הרשויות המקומיות“ —

(א) במקום „1. מועצה אזורית ברנר 3“ יבוא „1. מועצה אזורית ברנר 2“;

(ב) במקום „3. מועצה אזורית גיוז 2“ יבוא „3. מועצה אזורית מטה-יהודה 3“;

(ג) במקום „5. מועצה אזורית אבן-העזר 1“ יבוא „5. מועצה מקומית קרית-עקרון 1“;

(3) בפרט 11, בחלק „א) נציגי הרשויות המקומיות“ —

(א) במקום „1. מועצה אזורית עמק-חפר 8“ יבוא „1. מועצה אזורית עמק-חפר 9“;

(ב) הפסקה „7. מועצה מקומית בית יצחק 1“ — תימחק.

2. לצו זה ייקרא „צו הניקוז וההגנה מפני שטפונות (הקמת רשות ניקוז) (תיקון)“, השם תשכ"ז—1966“.

ל' בחשון תשכ"ז (13 בנובמבר 1966)

(חמ 75188)

חיים גבתי
שר החקלאות

¹ ס"ח 236, תשי"ח, עמ' 4.
² ק"ח 979, תש"ד, עמ' 587; ק"ח 1089, תשכ"א, עמ' 732.

חוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג—1963

אכרזה בדבר ערכי טבע מוגנים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 41 לחוק גנים לאומיים ושמורות טבע, תשכ"ג—1963, אני מכריז לאמור:

1. בתוספת לאכרזה גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים) (מס' 3), תשכ"ה—1965² —

תיקון
תוספת

(1) ברשימת פרחי בר:

(א) בסופה יווסף „שקדיה — בכל הארץ

בוציץ סוככני — בשרון ובעמק החולה”;

(ב) במקום „חבצלת החוף” יבוא „חבצלת”.

(2) ברשימת בעלי חוליות:

(א) בסופה יווסף „שממית תמנע” ולצדה, מתחת לכותרת „השטחים” יבוא „הנגב”;

(ב) במקום „צבי היבשה” יבוא „צב היבשה”;

(ג) במקום „צבי הים — בים התיכון לכל אורך חופי הארץ” יבוא „צב הים — בים התיכון ובמפרץ אילת, לכל אורך חופי הארץ”.

השם

2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה גנים לאומיים ושמורות טבע (ערכי טבע מוגנים) (מס' 3) (תיקון), תשכ"ז—1966”.

י"א בכסלו תשכ"ז (24 בנובמבר 1966)
(חמ 76570)

חיים גבתי
שר החקלאות

¹ ס"ח 404, תשכ"ג, עמ' 149.
² ק"ת 1728, תשכ"ה, עמ' 2089.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

תיקון תקנון מכון התקנים הישראלי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק התקנים, תשי"ג—1953, מתקן הועד הפועל של מכון התקנים הישראלי, באישור המועצה הכללית של המכון, את תקנון מכון התקנים הישראלי, תשי"ד—1964², כך:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1, אחרי פסקה (12) יבוא:

„(12א) להדריך יצרנים בהנהגת מערכות של בקורת איכות במפעליהם ולפקח על הפעלת מערכות כאלה”;

2. אחרי סעיף 30 יבוא:

„עבודה פרטית 30א. עובד המכון אינו רשאי לעסוק בשום עסק או עבודה פרטיים המכ" ניסים שבה, אם לא קיבל רשות לכך מאת מנהל המכון; איסור זה חל גם על עובד הנמצא בחופשה מכל סוג, הן בשכר והן שלא בשכר.”

תוספת
סעיף 30א

3. לתיקון זה ייקרא „תקנון מכון התקנים הישראלי (תיקון), תשכ"ז—1966”.

השם

אריה שרון

נתאשר.

ב' בכסלו תשכ"ז (15 בנובמבר 1966) יושב־ראש הועד הפועל של מכון התקנים הישראלי
(חמ 74084)

חיים צדוק
שר המסחר והתעשייה

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ת 442, תשי"ד, עמ' 416; ק"ת 1168, תשכ"א, עמ' 2043.

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(א), 4(א) ו-9 לחוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח

משולב]¹, אני מצווה לאמור :

הגדרות

1. בצו זה —

"יוצא-צבא" — גבר או אשה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולד בתקופה שבין י"ט בטבת תש"ח (1 בינואר 1948) ובין כ"ט בכסלו תש"ט (31 בדצמבר 1948), שני התאריכים בכלל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה.

התייצבות לרישום ולבדיקות לשם קביעת כשרות בטחון

2. כל יוצא-צבא נקרא בזה להתייצב לרישום ולבדיקות רפואיות ואחרות לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות המפורטים בלוח א' שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00, ביום שצויין בלוח ב' שממול האות הראשונה של שם משפחתו.

התייצבות לשירות סדיר

3. יוצא-צבא שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.

פטור

4. יוצא-צבא שהתייצב לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר לפני פרסום צו זה ברשומות ולאחר שנקבע כשרו לשירות בטחון מילא כל חובה שהוטלה עליו על פי החוק, יראו אותו כאילו התייצב לפי צו זה.

שמירת דינים

5. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מהוראות כל דין אחר.

השם

6. לצו זה ייקרא "צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות ולשירות סדיר), תשכ"ז—1966".

לוח א'

ירושלים	לשכת הגיוס, רח' רש"י 103 (שכ' מקור ברוד).
תל-אביב-יפו	לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע "נוגה").
חיפה	לשכת הגיוס, רח' עומר-אל-כיאם מס' 14—12 (ע"י קולנוע "מאי").
פתח-תקה	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה.
טבריה	לשכת הגיוס, רח' נצרת.
באר-שבע	לשכת הגיוס, רח' יד-ושם מס' 22.

לוח ב'

א—ב—ג	יום חמישי	ב' בטבת תשכ"ז (15 בדצמבר 1966)
ד—ה—ו	יום ששי	ג' בטבת תשכ"ז (16 בדצמבר 1966)
ז—ח—ט	יום ראשון	ה' בטבת תשכ"ז (18 בדצמבר 1966)
י—כ—ל	יום שני	ו' בטבת תשכ"ז (19 בדצמבר 1966)
מ—נ—ס	יום שלישי	ז' בטבת תשכ"ז (20 בדצמבר 1966)
ע—פ—צ	יום רביעי	ח' בטבת תשכ"ז (21 בדצמבר 1966)
ק—ר	יום חמישי	ט' בטבת תשכ"ז (22 בדצמבר 1966)
ש—ת	יום ראשון	י"ב בטבת תשכ"ז (25 בדצמבר 1966)

א ה ר ו ן נ י ב

פוקד

כ"ז בחשוון תשכ"ז (10 בנובמבר 1966)

(חמ 73021)

¹ ס"ח 296, תשי"ט, מס' 286.

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959: [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות לרישום, לכדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים של עולים
בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(א), 4(א), 9 ו-19(ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—
1959 [נוסח משולב], אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

(1) "יוצא-צבא" — אזרח ישראלי או תושב קבוע, שהגיע לארץ כעולה אחרי ח' בתשרי תשי"י (1 באוקטובר 1949);

(2) "חייב שירות סדיר" — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרצ"ז (13 במרס 1937) ובין כ"ט באדר תש"ט (30 במרס 1949), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ב) 'אשה שנולדה בתקופה שבין א' באדר ב' ת"ש (11 במרס 1940) ובין כ"ט באדר תש"ט (30 במרס 1949), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה;

(ג) גבר שהוא מורשה, או זכאי להיות מורשה, לעסוק ברפואה, על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947², שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרפ"ח (27 במרס 1938) ובין כ"ט באדר תרצ"ז (12 במרס 1937), שני התאריכים בכלל, שטרם שירת שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל;

(ד) אשה שהיא מורשית, או זכאית להיות מורשית, לעסוק ברפואה על פי פקודת המתעסקים ברפואה, 1947, שנולדה בתקופה שבין א' בניסן תרפ"ח (22 במרס 1928) ובין כ"ט באדר א' ת"ש (10 במרס 1940), שני התאריכים בכלל, שטרם שירתה שירות סדיר בצבא-הגנה לישראל, להוציא אשה נשואה, אם לילד ואשה הרה;

(3) "חייב שירות מילואים" — יוצא-צבא שהוא אחד מאלה:

(א) גבר שנולד בתקופה שבין א' בניסן תרע"ז (24 במרס 1917) ובין כ"ט באדר תרצ"ז (17 במרס 1937), שני התאריכים בכלל, ואינו חייב שירות סדיר לפי פסקה 2 (א);

(ב) אשה נשואה שנולדה בתקופה שבין א' באדר ב' ת"ש (11 במרס 1940) ובין כ"ט באדר תש"ט (30 במרס 1949), שני התאריכים בכלל, להוציא אם לילד ואשה הרה;

(ג) אשה שנולדה בתקופה שבין א' באדר ב' תרצ"ב (9 במרס 1932) ובין כ"ט באדר א' ת"ש (10 במרס 1940), שני התאריכים בכלל, ואינה חייבת שירות סדיר לפי פסקה (2) (ד), להוציא אם לילד ואשה הרה.

2. כל חייב שירות סדיר וכן כל חייב שירות מילואים נקרא בזה להתייצב לרישום ולבדיקות רפואיות ואחרות לשם קביעת כשרו לשירות בטחון באחד המקומות בלוח שלהלן, בימים שאינם ימי מנוחה, בשעות שבין 08.00 — 12.00, לא יאוחר משלושה חדשים מתאריך עלייתו ארצה.

התייצבות
לרישום
ולבדיקות לשם
קביעת כושר
לשירות בטחון

¹ ס"ח 206, תשי"ט, עמ' 286.

² ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1687, עמ' 262.

3. מי שהתייצב כאמור בסעיף 2 ונמצא כשר לשירות בטחון, נקרא בזה להתייצב לשירות סדיר או לשירות מילואים — הכל לפי הענין — במקום ובמועד שנקבע כאמור בסעיף 2.
4. לצו זה ייקרא „צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקות, לשירות סדיר או לשירות מילואים) (עולים, עולות, עולים-רופאים, עולות-רופאות) (מס' 2), תשכ"ז—1966".

לוח

ירושלים	לשכת הגיוס, רח' רש"י 103 (שכ' מקור ברוך).
תל-אביב-יפו	לשכת הגיוס, רח' פוריה מס' 1 (ע"י קולנוע „נוגה").
חיפה	לשכת הגיוס, רח' עומר-אל-כיאס מס' 14—12 (ע"י קולנוע „מאי").
פתח-תקה	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג'ה.
טבריה	לשכת הגיוס, רח' נצרת.
באר-שבע	לשכת הגיוס, רח' יד-ושם מס' 22.

א ה ר ו ן נ י ב
פוקד

כ"א בחשון תשכ"ז (4 בנובמבר 1966)
(חמ 73021)

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות

פקודת התעבורה

חוק עזר לאור-עקיבא בדבר עגלות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 77(א) (3) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית אור-עקיבא חוק עזר זה:

פרק ראשון: פרשנות

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עגלה” — כל אמצעי הובלה הנסחב בכוח בעלי-חיים, למעט עגלה או כרכרה הבנויה להסעת נוסעים;

„אורך כולל” — המרחק בין הנקודה הקיצונית שבחזית העגלה לנקודה הקיצונית שבחלק האחורי, כשהוא נמדד בין שני משטחים העוברים דרך הנקודות האמורות וניצבים לציר המרכזי;

„גובה כולל” — המרחק מפני הדרך עד הנקודה הגבוהה ביותר של העגלה כשאינה עמוסה, לרבות כל מיתקן, מכשיר או דבר אחר המחובר אליה דרך קבע;

„זמן התאורה” — זמן הלילה וכל זמן אחר שבו הראות לקויה מחמת תנאי מזג האוויר;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ה, עמ' 256.

² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

„ייצול חיבור” — מוט ברזל או עץ המחובר לעגלה בטבעת, המשמש לחיבור שתי רצועות עור של הרתמות אליו ;

„ייצול היגוי” — מוט המשמש להיגוי העגלה ;

„לילה” — פרק הזמן שבין סוף רבע שעה שלאחר שקיעת השמש לבין תחילת רבע שעה לפני זריחתה ;

„משקל כולל מותר” — המשקל העצמי של העגלה בתוספת משקל המטען שבה, כפי שהותר על ידי ראש הרשות המקומית לעגלה הנדונה ;

„משקל המטען” — משקל המטען שהותר לשאתו בעגלה בתוספת משקל הנוסעים ;
„נעלי בטחון” — כפיסי עץ או מתכת בצורת משולש ישר-זווית המיועדים למניעת הזזתה המקרית של עגלה ;

„סרן” — ציר או מערכת צירים המורכבים לרחבה של העגלה, הנושאים גלגלים המעבירים את משקל העגלה על פני הדרך ;

„עובר דרך” — המשתמש בדרך לנסיעה, להליכה, לעמידה או כל מטרה אחרת ;
„רוחב כולל” — רחבה של העגלה כשהוא נמדד בין שני משטחים אנכיים מקבילים העוברים דרך הנקודות הקיצוניות של העגלה משני צדיה ;

„הרשות המקומית” — המועצה המקומית אור-עקיבא ;
„ראש הרשות המקומית” — לרבות אדם שראש הרשות המקומית העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„בוחר” — בוחן שניתנה לו תעודה מאת הרשות המקומית לבדיקת עגלות ובחינתן ;
„תושב” — אדם שמקום מגוריו או מקום עסקו בתחום הרשות המקומית.

פרק שני : מתן היתר

2. (א) לא ינהג אדם עגלה בתחום הרשות המקומית אלא אם יש לו עליה היתר בר-תוקף מאת ראש רשות מקומית.

(ב) לא יינתן היתר אלא למי שמלאו לו 16 שנים.

3. תושב הרוצה בהיתר על עגלתו יגיש בקשה בכתב לראש הרשות המקומית, ימסור פרטים מלאים ונכונים, בצירוף אישור מאת רופא וטרינרי שאושר על ידי ראש הרשות המקומית על מצבה הגופני התקין של הבהמה או הבהמות, ומסמכים כפי שידרוש ראש הרשות המקומית, וישיב נכונה על כל שאלה שיישאל על ידי.

4. (א) המבקש היתר יביא את העגלה למשרד הרשות המקומית או למקום אחר שיוורה ראש הרשות המקומית ובמועד שיוורה.

(ב) העגלה תיבדק ותיבחן על ידי בוחן כדי לברר אם נתקיימו בה כל הוראות חוק עזר זה ואם היא ראויה לשימוש.

5. (א) לא יינתן היתר אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת בוחן המאשרת שה-עגלה שעליה מבוקש ההיתר נבדקה על ידיו ונמצאת ראויה לשימוש.

(ב) מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתו של ראש הרשות המקומית.

(ג) ניתן היתר יחתים ראש הרשות המקומית את ההיתר בחותמת כשירות לתנועה.

(ד) לא ישתמש אדם בעגלה באופן השונה מן השימוש הנקוב בהיתר.

6. היתר יפקע ביום 31 בדצמבר שלאחר תאריך נתינתו.
7. (א) בעד כל היתר תשולם למועצה אגרה בסך 5 לירות, אולם אם ניתן ההיתר אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
- (ב) ראש הרשות המקומית רשאי לפטור מבקש היתר מתשלום האגרה לפי סעיף קטן (א) בהתחשב במצבו הכלכלי.

פרק שלישי: מבנה העגלה

סימן א': מצב העגלה והפיקוח על תקינותה

- הקנינות העגלה 8. עגלה וכל החלקים, האביזרים והציוד המורכבים עליה או המותקנים בה יהיו בכל עת במצב תקין, ובמצב שאין בו כדי לגרום נזק או סכנה לנמצאים עליה, בתוכה או על ידה, או לעוברי דרך או לרכוש.
- הזמנה 9. (א) בוחן וכן שוטר, רשאים בכל עת להזמין לבדיקה וכן לבדוק כל עגלה. (ב) בעליה או מחזיקה של העגלה שהוזמן כאמור יביאנה לבדיקה במקום ובמועד שנקבעו בהזמנה.

- הודעת אי שימוש 10. (א) סבור בוחן או שוטר כי לא נתמלאו בעגלה הוראות חוק עזר זה, או שהעגלה עלולה לסכן את התנועה, ימסור לנהג בה הודעה (להלן — הודעת אי-שימוש) בה יפורטו הפגמים בעגלה, יסיר מן העגלה את לוחית-הזהרה ויודיע על כך לראש הרשות המקומית ויעביר אליו את לוחית-הזהרה ואת ההיתר שניתן לו על ידי הנהג לפי דרישתו.
- (ב) מי שנמסרה לו הודעת אי-שימוש, לא ישתמש בעגלה שעליה נמסרה ההודעה אלא לשם תיקון הפגמים שפורטו בה וכן לשם הבאתה לרשות המקומית לעריכת בדיקה נוספת.

(ג) עגלה שנמסרה עליה הודעת אי-שימוש לא ישתמש בה מחזיקה או נהגה או מי שבידו השליטה עליה אלא לצרכים האמורים בסעיף קטן (ב) אף אם ההודעה לא נמסרה לידיה.

(ד) נוכח הבוחן על פי בדיקה נוספת כי הפגמים שפורטו בהודעת אי-שימוש תוקנו, יבטל את הודעת אי-השימוש ויחזיר את ההיתר ואת לוחית-הזהרה.

סימן ב': מבנה העגלה

- בלמים בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג תותקן לפחות מערכת בלמים אחת המופר-עלת על שני גלגלי העגלה המורכבים. על סרן אחד והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

- בלמים בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג 12. בעגלה שהוראות סעיף 11 לא חלות עליה תותקן מערכת בלמים אחת המופעלת ישירות על גלגל אחד המורכב על סרן אחד של העגלה והמאפשרת האטה והחזקת העגלה במצב בלימה בכל דרך.

- רוחב הכולל של עגלה לא יעלה על 2.00 מטר. 13. רוחב כולל

- הגובה הכולל של עגלה לא יעלה על 3.00 מטר, ובלבד שהגובה מן פני הקרקע ועד לתחתית העגלה לא יעלה על 1.20 מטר. 14. גובה כולל

15. אורך כולל של עגלה לא יעלה — אורך כולל
- (1) בעגלה בעלת סרן אחד על 3.00 מטר;
- (2) בעגלה בעלת 2 סרנים על 5.00 מטר.
16. המרחק בין מרכז הסרן עד לקצה האחורי של מרכב העגלה — מרחק
- (1) בעגלה בעלת ציר אחד — יהיה 45% מהאורך הכולל של המרכב או המשטח או השטח המיועד למטען;
- (2) בעגלה בעלת 2 צירים לא יעלה על 50% המרחק בין הצירים של העגלה.
17. בעגלה תותקן מערכת היגוי תקינה המאפשרת הפנייתה בזווית של 45° לפחות והחזרתה המיידית בקלות, במהירות ובבטיחות. מערכת היגוי
18. בעגלה הרתומה לבהמה אחת יותקן ייצול חיבור אחד ושני ייצולי היגוי שיעמדו בעומס הסחיבה, הדחיפה והטלטולים של העגלה, בכל תנאי הדרך. בעגלה הרתומה לשתי בהמות יותקנו שני ייצולי חיבור וייצול היגוי אחד. חיבור
19. ייצול החיבור יהא עשוי ממוט ברזל או עץ חלק, ובלבד שמוט העץ לא יהיה מורכב משני חלקים או יותר. ייצול חיבור
20. בעגלה יותקנו גלגלים תקינים אשר יוכלו לשאת את משקלה הכולל המותר. גלגלים
21. בגלגלי העגלה יותקנו אופנים מעץ, מברזל או מפלדה, בעלי נקבים המותאמים בקטרם לברגים ולאומים המשמשים לחיבור האופנים לסרן. אופני עץ יהיו בעלי חישוקי ברזל, פלדה או גומי מוקשה. על אופני ברזל יורכבו צמיגים מגומי מוקשה או פנאומטיים. אופנים בגלגלים
22. המושכות ייעשו מחומר אשר יעמוד בפני עומס הסחיבה. חלקי הרתמה והמושכות הבאים במגע עם עור הבהמה לא יחבלו בה. הרתמה
23. (א) בעגלה יותקן בצדה השמאלי פנס חשמלי או פנס רוח אחד לפחות, ובהיותה בדרך יפיץ אור בצבע לבן קדימה ואור בצבע אדום אחורה בזמן תאורה שאורו יראה למרחק של 100 מטרים לפחות. התקנת פנס
- (ב) הפנס כאמור בסעיף קטן (א), יותקן בגובה של לא פחות מ-40 ס"מ ולא יותר מ-120 ס"מ מפני הקרקע.
24. (א) בעגלה יותקנו בחלק האחורי שני מחזירורים בצבע אדום, כל מחזירור במרחק שווה מדופן העגלה שבצדה שלא יעלו על 40 ס"מ ובגובה של לפחות 40 ס"מ מן פני הקרקע ולא יותר מ-80 ס"מ; הותקן בעגלה מחזירור מלבני, יהיה שטחו 20 ס"מ מרובעים לפחות; הותקן מחזירור עגול יהיה קטרו 5 ס"מ לפחות. שני המחזירורים יהיו במצב תקין ונקי בכל עת. מחזירורים
- (ב) בעגלה שאין לה דפנות יותקנו המחזירורים על הסרן האחורי, ובלבד שהמרחק קים, צבעם וגדלם יהיו בהתאם לאמור בסעיף זה.
- (ג) לא יותקן בעגלה מחזירור אלא מסוג שאושר על ידי ראש הרשות המקומית.
25. בעגלה שמשקל מטענה עולה על 500 ק"ג ימצאן שתי נעלי בטחון המאפשרות השארתה של העגלה, כשהיא עמוסה, במצב בלימה בכל תנאי הדרך כשהבלמים אינם מופעלים. נעלי בטחון

26. לא יעלה משקל המטען של עגלה על המשקל שצויין לצדה להלן:
- (1) בעגלה בעלת סרן אחד הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
 - (2) בעגלה בעלת סרן אחד או שני סרנים הרתומה לחמור אחד או לשני חמורים — 250 ק"ג;
 - (3) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לסוס או פרדה — 500 ק"ג;
 - (4) בעגלה בעלת 2 סרנים הרתומה לשני סוסים או לשני פרדות — 1000 ק"ג.

הובלת מטען

27. לא יוביל אדם מטען בעגלה ולא יניח לאחר להובילו כאמור אלא אם —
- (1) המטען מסודר באופן המאפשר הובלתו בבטיחות;
 - (2) המטען קשור ומוחזק היטב באופן שלא יישמט וקישוריו לא יתרופפו;
 - (3) חלוקת משקל המטען על העגלה וסידורו מאפשרים הובלתו בבטיחות;
 - (4) המטען מסודר באופן שלא יסתיר את המחזירורים, את לוחית-הזהרה ואת הפנס;
 - (5) המטען מסודר באופן שאינו חורג —
 - (א) מחוץ לדפנות הצדדיות של העגלה;
 - (ב) מחוץ לקרקעית העגלה;
 - (ג) יותר ממטר אחד מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה;
 - (ד) מחוץ לדופן הקדמי של העגלה.

סימון מטען
חורג

28. היה מטען חורג מחוץ לחלק האחורי ביותר של העגלה יסמן המוביל את המטען כדלקמן:
- (1) שלא בזמן התאורה — על ידי דגל אדום פרוש בקצה החורג של המטען;
 - (2) בזמן התאורה — על ידי אור אדום או מחזירור אדום בקצה האחורי של המטען בגודל שנקבע בסעיף 24(א).

היתר לעגלה
שסירותיה
ומשקלה עולים
על הקבוע

29. ראש הרשות המקומית רשאי להתיר, לאחר התייעצות עם רשות הרישוי, בתנאים או ללא תנאים, שימוש בעגלה אשר מידותיה או משקל מטענה עולים על הקבוע בסימן זה.

סימן ג': שינוי מבנה

שינוי מבנה

30. לא ישנה אדם מבנה של עגלה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש הרשות המקומית ובהתאם לתנאי ההיתר.

רישום השינוי
בהיתר

31. לא ישתמש אדם בעגלה שניתן עליה היתר שינוי המבנה לפי סעיף 30 אלא לאחר שנרשם השינוי בהיתר שניתן לפי סעיף 5.

פרק רביעי: לוחית-זהרה

פתח לוחית
זהרה

32. (א) ראש הרשות המקומית יתן לכל בעל היתר לוחית-זהרה וכן יחליף כל לוחית-זהרה משומשת או פגומה בחדשה.
- (ב) לוחית-הזהרה תהיה בצבע לבן ועל הלוחית יירשם בצבע שחור המספר הסייג דורי של ההיתר, שמו ומענו של בעל העגלה. גודל הלוחית יהיה 40x20 ס"מ. הלוחית תותקן בחלק האחורי של העגלה או בצד הימני במקום בולט ונראה לעין, ותהא במצב נקי ותקין בכל עת.
- (ג) בעד כל לוחית-זהרה תשולם לקופת הרשות המקומית אגרה בסך שתי לירות.

33. כל עגלה תשא עליה בגובה ובצורה הנראים לעיון לוחית-זהויה שניתנה על ידי ראש הרשות המקומית. לוחית-זהויה.
34. לא יסיר אדם לוחית-זהויה מעגלה אלא לשם החלפתה או לשם מסירתה לראש הרשות המקומית; לא יוסיף אדם על הסימנים והמספרים שבה ולא ישנה בהם דבר, לא יחספס את צבעה וכל סימן או מספר שעליה ולא ישחית אותה בכל צורה שהיא. הסרת לוחית-זהויה.

פרק חמישי: החזקת היתר ושינויים בו

35. לא ינהג אדם עגלה אלא אם נמצא אתו היתר ומותקנת בה לוחית-זהויה. חובת החזקת היתר
36. הנוהג בעגלה יציג את ההיתר לכל בוחן או שוטר לפי דרישתו. הצגת היתר
37. מי שניתן לו היתר, חייב למלא אחרי התנאים או ההגבלות הכלולים בו ולא ישתמש אדם בעגלה אלא בהתאם להיתר ולתנאים כאמור. חובה למלא תנאי היתר
38. לא ישנה אדם שאינו מוסמך לכך פרט בהיתר על ידי כתב יד, שרטוט, מחיקה, טשטוש, הוספה או בכל אופן אחר ולא יחזיק היתר שיש בו שינוי כאמור. איסור שינוי בהיתר
39. (א) אבד היתר או הושחת או טושטש, רשאי ראש הרשות המקומית לתת, לפי בקשת בעליו או מחזיקו, כפל ממנו לאחר ששוכנע באמינות הבקשה. כפל היתר
- (ב) מצא בעל ההיתר את ההיתר המקורי לאחר שקיבל כפל כאמור, יחזיר את הכפל לראש הרשות המקומית.

פרק ששי: הוראות שונות

40. ראש הרשות המקומית רשאי לאחר התייעצות עם רשות הרישוי לפטור עגלה מהוראת הפרק השלישי, כולן או מקצתן, והוא רשאי לגבי עגלה מסויימת להוסיף על הוראות הפרק האמור, אם לפי שיקול דעתו נחוץ הדבר לבטיחות התנועה ולמניעת תאונות או לזרימת התנועה או להבטחת השימוש בעגלה. פטור
41. לא נקבע בחוק עזר זה על מי מוטלת חובה מסויימת, יראוה כמוטלת על נהגה של עגלה, על בעל ההיתר, על בעל העגלה ועל המחזיק בה. הטלת אחריות
42. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 10 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש הרשות המקומית או לאחר הרשעתו בדין. ענשים
43. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור-עקיבא (עגלות)“, תשכ"ז—1966. השם

ע מ ו ס ב ר כ ה

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אור-עקיבא

כ' בתשרי תשכ"ז (4 באוקטובר 1966)
(חמ 811216)

אני מסכים.

מ ש ה כ ר מ ל

שר התחבורה

ח י י מ מ ש ה ש פ י ר א

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לנוה-אפרים-מונוסון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית נוה-אפרים-מונוסון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אביזרים” — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת; „חדר” — בבנין מגורים — חדר כרשום בלוח השומה; ובבנין אחר — חדר ששטח רצפתו אינו עולה על 30 מטר מרובע; שטח נוסף של 30 מטר מרובע או חלק מזה, דינו כדין חדר נוסף;

„לוח השומה” — לוח השומה העומד בתקפו לפי צו המועצות המקומיות (ב), תשי”ג—1953²;

„מד”מים” — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה” — המועצה המקומית נוה-אפרים-מונוסון;

„המנהל” — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים” — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, לאספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס” ו„בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (ב), תשי”ג—1953;

„צרכי בית” — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז, ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936³;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית” — אביזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד”מים;

„נפח בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, ח. תשכ”ה, עמ’ 256.

² ק”ת 360, תשי”ג, עמ’ 1174.

³ ע”ר 1936, חוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באביזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האביזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באביזרים אחרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התיקנה של מדמים או אביזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

אגרת הנחת צינורות

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקן, להחליפו או להסירו.

התקנת מדמים

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם לעיריה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי העיריה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן לעיריה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן לעיריה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שגרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפתח מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מדמים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצורות הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצורות של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מדמים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמדמים רשם אותה כתוספת או כהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן של צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמדמים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מהצרכנים בכמות המים, שגרשמה על ידי מדמים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מדמים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדירמים דירתיים לכל הצרכנים וכן מדירמים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, וזולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים
לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד'מים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום
ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שכזבו מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד'מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחבורה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע סגיעה במים או במד'מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנתק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנתק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד'מים, צינור, או אביזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
 (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
 (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיף 11 או 12;
 (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
 (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם מים ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזור השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברו שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברו המיועד להשקאת נסיעות ציבוריות.

מכירת מים
והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור
שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני
זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.
(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק-עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגיל לים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדיון או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

21. חוק עזר לנהל-אפריים-מונוסון (אספקת מים), תשכ"א-1961⁴ — בטל.

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנהל-אפריים-מונוסון (אספקת מים), תשכ"ז-1966”.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד 200
 - (2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
 - עד 2" 40
 - למעלה מ-2" 50
2. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו-(ג)) —
 - לכל מ"ר משטח הנכס 0.50
 - ונוסף לזה
 - לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה 3

⁴ ק"ת 1111, תשכ"א, עמ' 1120.

כשאינו מיתקן מוכן להתקנת מד"מים	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד"מים
---------------------------------------	-------------------------------------

פירות פירות

70	50
100	70
130	100
180	130

3. אגרת מד"מים (סעיף 5 (ד)) :

מד"מים שקטרו :

עד $3/4$ "

עולה על $3/4$ " ואינו עולה על 1 "

עולה על 1 " ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$ "

עולה על $1\frac{1}{2}$ " ואינו עולה על 2 "

למעלה מ" 2 ", לפי חשבון שהגיש המנהל.

האגרה בפירות

10

4. אגרת בדיקת מד"מים כולל דמי פירוק, הובלה ות-

תקנה (סעיף 5 (ט))

האגרה המינימלית בפירות	האגרה למ"ק באגרות
------------------------------	----------------------

5. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —

(א) במקום שהותקן מד"מים :

(1) לשימוש ביתי —

ל- 10 מ"ק ראשונים

ל- 6 מ"ק נוספים או חלק מהם

מעל 16 מ"ק

(2) לגינות נוי מעובדות ולמשקי עזר —

בהגבלה של 10 מ"ק לכל 100 מ"ר, בין

החדשים אפריל-נובמבר, מעל ל- 10 מ"ק

מעל להגבלה תיווסף הכמות לסעיף

5(א)(1) לשימוש הביתי.

(3) לחנויות, לעסקים שאינם מלאכה, משרדים

ולכל שימוש אחר

(4) למוסדות

(5) לבניה

(ב) במקום שלא הותקן מד"מים :

לשימוש ביתי —

לחדר ראשון

לכל חדר נוסף

6. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))

האגרה בפירות

6.40

3

5"

גדעון אייגס

נתאשר.

ראש המועצה המקומית נוה-אפרים-מונוסון

י"ז באלול תשכ"ז (2 בספטמבר 1966)

(חמ 841902)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לפקיעין בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23, ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקנה המועצה המקומית פקיעין חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„בנין” — מבנה בנוי מאבן, ביטון, ברזל, עצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל” — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא-כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס” — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי”ח-1958², שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה” — המועצה המקומית פקיעין;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

עריכת בדיקה

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על בנינים העלולים להיות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה, חייב להגיש דין וחשבון לראש המועצה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

הודעות

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ”ה, עמ’ 250.

² ס”ח 250, תשי”ח, עמ’ 108.

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי הסעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראייה לכאורה.

סמכות ראש המועצה והמהנדס להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי־אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לפקיעין (הריסת מבנים מסוכנים)”, תשכ״ז—1966.

נתאשר.

קאסם סלמאן ג'ד' באן
ראש המועצה המקומית פקיעין

ד' בחשוון תשכ״ז (18 באוקטובר 1966)
(84849)

חיים משה שפירא
שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (הוראות שעה), תשכ״ז—1966, ובתקנות נמלי חיפה ויפו (אגרות החסנה) (תיקון), תשכ״ז—1966, שפורסמו בקובץ התקנות 1955, תשכ״ז, עמ' 337—338, בתאריך חתימתן, במקום „כ״ג בחשוון תשכ״ז (26 בנובמבר 1966)” צ״ל „כ״ג בחשוון תשכ״ז (6 בנובמבר 1966)”.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).